

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 28.05.2021).
2. У Нацполіції працюють майже 22% жінок – МВС. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/news/28851589.html> (дата звернення: 28.05.2021).
3. Кількість жінок у поліції. URL: https://dostup.pravda.com.ua/request/kilkist_zhinok_u_politsiyi#incoming-321201 (дата звернення: 28.05.2021).
4. В Харькове будут судить автоблогера за унижение полицейских. URL: <https://kharkov.comments.ua/news/society/developments/7087-v-harkove-budut-sudit-avtoblogera-za-unizhenie-policeyskih-foto.html> (дата звернення: 28.05.2021).

Дар'я Браун
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:
к.ю.н. **Ярошенко А. С.**
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ У СФЕРІ СУДОЧИНСТВА

Питання гендерної рівності на сьогодні є дуже актуальним, залишається однією з найважливіших проблем сучасного суспільства та потребує вивчення та дослідження. В Україні, як і в інших європейських країнах вже багато років проводиться активна гендерна політика, на основі міжнародних документів, норм та законів. Основним джерелом таких прав є Загальна декларація прав людини, Конвенція про політичні права жінок, Конвенція про ліквідацію усіх форм дискримінації щодо жінок та інших документах. Гендерна політика є обов'язковою умовою для всебічного розвитку країни та ліквідації усіх форм гендерного нерівності.

В даний час окремі проблеми правового забезпечення рівності жінок і чоловіків досліджуються в роботах Н. Болотіна, В. Власова, І. Кисельова, Є. Кулаковської, О. Липовської, Е. Мезенцева, О. Ярошенка. Правовим аспектам гендерної рівності в Україні присвячені також дослідження Т. Мельник, О. Рудневої, М. Буруменського та інших.

Україна досягла прогресу у розробці законодавства для забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Але жінки залишаються вразливими до різних форм дискримінації та гендерної нерівності через недостатній національний досвід впровадження законодавства у цій галузі. Дискримінація у сфері зайнятості та гендерні упередження є чинниками, які часто обмежують доступ жінок до більш оплачуваної, престижної роботи та посилюють існуючу нерівність.

Однак, пропонуємо взяти до уваги українську систему правосуддя. Судді займають провідну роль у суспільстві, адже саме вони вирішують спори, встановлюють винуватість особи, призначають покарання, захищають порушені законні права осіб та їх інтереси. Гендерний склад суддівського корпусу України характеризується високим представництвом жінок. Вони переважають у системі господарських судів в усіх інстанціях, Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ та становлять понад 45 % у місцевих загальних, апеляційних судах і окружних адміністративних судах. [1]

За статистикою найбільше жінок-суддів у м. Києві (61,72 %), Запорізькій (58,38 %) та Миколаївській (57,24 %) областях. Жінки становлять більшість суддівського корпусу загальних місцевих судів також у Сумській (55,56 %), Донецькій (54,95 %), Харківській (53,43 %), Луганській (51,48 %), Дніпропетровській (50,83 %) та Херсонській (50,81 %) областях. Водночас у судах західних областей кількість жінок значно менша — 34—35 %, а в Закарпатській області вона становить лише 26,75 %. [2, с. 135]

З огляду на те, що на судову систему покладено відповідальну справу, така кіль-

кість жінок у судовій системі є показником їх участі у прийнятті важливих та вольових рішень, впливи на суспільство та окремих осіб. Гендерний склад суддівського корпусу України характеризується високою кількістю жінок. Водночас можна помітити деякі гендерні диспропорції. Ці питання, а також причини і наслідки, що очевидні зі статистичної інформації, можуть стати предметом подальших наукових досліджень.

1. Гендерна рівність і розвиток: погляд в контексті європейської стратегії України. Київ: Центр Разумкова: Заповіт, 2016. 244 с.

2. Фулей Т. Гендерний склад суддівського корпусу України: Виховного Суду України. Вид. 4–е, випр. Т. Фулей, 2015.

Анастасія Гайманова
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:
к.ю.н. **Ярошенко А. С.**
викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У СТРУКТУРАХ МВС

Насамперед гендерна рівність є справедливістю, за яку багато років боролися жінки та чоловіки. Важливим виразом громадського розвитку є покращення правового становища жінок, формування гендерної рівноваги та конанізування гендерної рівності. В спільнотах, де узгоджується суспільна думка, проблема погодження сімейного і професійного життя жінки і чоловіка, надання їм можливості здійснення їх рівних прав є сьогодні як одна із основних складових у розв'язанні суспільних проблем. Досягнення гендерної рівності, втілення її в систему суспільних відносин, – це та основоположна цінність, яка зумовлює реальні зміни в соціальному, гуманітарному, економічному вимірах, і є дужим ресурсом для прогресу будь-якої держави.

Свідомо жінки завжди хотіли рівних прав із чоловіками, наприклад, ходити в штабах, працювати там де їм було цікаво та там де вони хотіли, бути у “вищій лізі” в будь-яких питаннях релігії, політики, спорті, питань побутового життя, жінки завжди хотіли бути значимі. За останні століття за рівність було проведено не одну революцію, не один мирний акт, протести, арешти. Завдяки таким зусиллям почався рух гендерної рівності, права жінок стали все більш цінуватися та розвиватися.

Гендерна рівність – це відстоювання своїх прав, це розвиток особистості в усіх сферах життєдіяльності, це рівноправність між людськими статтями, це не про дискримінацію, це про свободу свого слова, вибору.

На даний момент гендерна рівність є одним з актуальних питань. Державна політика України направлена на досягнення рівних прав та можливостей як для жінок так для чоловіків у суспільстві, для уникнення конфліктів та дискримінації та для реалізації кожної особистості незалежно від віку та статі. Держава сприяє ефективному управлінню гендерними процесами в усіх структурах не обійшовши і структуру МВС.

Перевагами гендерної рівності для силових структур є такі: забезпечення безпеки чоловіків та жінок, довіра з боку населення, недискримінаційна культура в силових структурах, дотримання міжнародних і державних зобов'язань у сфері утвердження гендерної рівності.

Особливого значення набуває реалізація та формування гендерної політики за умов європейського вибору України необхідність осмислення та застосування міжнародного досвіду в цій сфері Цілі розвитку тисячоліття, ухвалені на саміті Тисячоліття ООН у 2000 році, стали для України орієнтиром розвитку соціального, політичного та економічного життя на тривалий період (до 2015 року). Вони знайшли своє підтвердження у прийнятому в 2005 році Законі України «Про забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків» [1, с. 4].